

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 898 **Din data de 03.12.2019**

Nr. dosar: 575/2018

Nr. petiție: 5075/20.08.2018

Petent:

Reclamat:

Obiect: discriminare prin refuzul acordării de servicii sociale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.

Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentului, aflându-se în executarea pedepsei cu închisoarea în Penitenciarul Arad, i s-a refuzat în scris acordarea serviciilor sociale constând în găzduire de către Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost - Casa Iris, servicii solicitate înainte de eliberarea din penitenciar.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Astfel, prin adresa înregistrată sub nr. 5075/11.09.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 5533/11.09.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 02.10.2018.

6. La termenul stabilit, la ședința de audieri ambele părți au fost absente.

7. Procedura legal îndeplinită.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 5966/28.09.20018 partea reclamată a formulat un punct de vedere, care a fost comunicat petentului prin adresa înregistrată sub nr. 6167/09.10.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Petentul susține că în luna iunie 2018, în timpul executării pedepsei cu închisoarea în Penitenciarul Arad, a înaintat o solicitare către Centrul Social de Urgență pentru persoanele fără adăpost - Casa Iris pentru a i se aproba primirea în adăpost pentru

o perioadă de o lună, până la reînnoirea cărții de identitate.

10. Petentul arată că Centrul Social de Urgență pentru persoanele fără adăpost - Casa Iris, prin director executiv....., a răspuns cererii sale precizând că nu i se pot acorda serviciile sociale solicitate.

11. Petentul susține că fostul deținut a beneficiat de serviciile respectivului centru, spre deosebire de dumnealui, care a fost refuzat.

12. În susținerea afirmațiilor sale petentul depune la dosarul cauzei Adresa Direcției Publice de Protecție Socială Târgu-Jiu înregistrată sub nr. 8253/19.07.2018, prin care i se comunică faptul că Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost - Casa Iris nu îi poate oferi servicii sociale.

Susținerile părții reclamate

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 5966/28.09.20018 partea reclamată arată că oferă servicii sociale doar în regim de urgență și pentru o perioadă determinată de timp.

14. Partea reclamată arată că la data solicitării instituționalizării în Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost - Casa Iris, respectiv 5 iunie 2018, petentul se afla în executarea pedepsei privative de libertate în Penitenciarul Arad.

15. În continuare se arată că, pentru a veni în sprijinul solicitării petentului, Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost - Casa Iris s-a adresat Primăriei comunei Aninoasa, jud. Gorj, primăria de domiciliu a petentului, în vederea identificării unei soluții de găzduire a acestuia de către familie, după eliberarea din penitenciar.

16. Partea reclamată susține că, în urma solicitării înaintate Primăriei comunei Aninoasa, jud. Gorj, în data de 25.07.2018 a fost demarată o anchetă socială la domiciliul din actul de identitate al petentului, constatând cu această ocazie că acesta deține o cotă parte din imobilul moștenit de la bunici, în coproprietate cu fratele acestuia –...de asemenea, s-a constatat că locuința moștenită deține condiții optime de trai, fiind construită din cărămidă, având 4 camere, fiind încălzită cu sobe lemne și racordată la rețeaua de energie electrică; în cadrul anchetei sociale s-a constatat și că petentul a locuit la adresa de domiciliu până în anul 1996, când a fost arestat pentru executarea unei pedepse cu închisoarea în Penitenciarul Arad.

17. Partea reclamată arată că în data de 29.08.2018 petentul a fost adus la Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost - Casa Iris de către reprezentanți ai Poliției Locale Târgu-Jiu, conform mențiunilor din procesul verbal încheiat între instituțiile implicate.

18. Partea reclamată susține că în dimineața zilei de 30.08.2018 asistentul social al centrului a purtat o discuție cu petentul, încercând să identifice nevoile individuale ale acestuia în vederea elaborării planului de intervenție, în același timp aducându-i la cunoștință riscurile sociale și drepturile de protecție socială de care ar putea beneficia; de asemenea, asistentul social i-a comunicat petentului că persoanelor care domiciliază pe raza altor localități li se poate acorda ajutor de urgență pentru o perioadă de 5 zile, în limita locurilor disponibile, în conformitate cu Regulamentul de Organizare și Funcționare al centrului.

19. În final partea reclamată susține că în cadrul discuțiilor purtate cu asistentul social, petentul a refuzat instituționalizarea pe o perioadă de 5 zile, solicitând o locuință în regim de închiriere pe o perioadă mai lungă de timp, după care a părăsit centrul în mod voit, nemaîntorcându-se ulterior.

V. Motivele de fapt și de drept

20. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă încălcarea dreptului la asistență socială prin neacordarea de servicii sociale destinate persoanelor fără adăpost.

21. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și având în vedere atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 alin. 1 al O.G. nr. 137/2000, republicată.

22. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată.

23. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

24. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

25. Discriminarea directă presupune atingerea adusă exercitării unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup sau al unei caracteristici individuale. Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al O.G. nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis

invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

26. Raportat la posibilele fapte de discriminare descrise de către petent, Colegiul director reține faptul că acesta face referire la statutul său de fostă persoană încarcerată, în acest sens petentul încadrându-se într-o anumită categorie socială, conform art. 6 lit. z) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011 [*“persoanele fără adăpost reprezintă o categorie socială formată din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar-economic, juridic ori din cauza unor situații de forță majoră, trăiesc în stradă, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuți, se află în incapacitate de a susține o locuință în regim de închiriere ori sunt în risc de evacuare, se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de 2 luni, să fie externate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință”*].

27. Colegiul director reține din punctul de vedere formulat de către partea reclamată faptul că refuzul acordării de servicii sociale, transmis în scris petentului la Penitenciarul Arad, a fost motivat de tipul de servicii sociale acordate de centru, acestea acordându-se doar în regim de urgență și doar pentru o perioadă determinată de timp (pentru 5 zile pentru persoanele care domiciliază pe raza altor localități) și doar persoanelor fără adăpost, în situația în care petentul, la data solicitării solicitării cazării temporare, se afla în executarea unei pedepse privative de libertate, iar în urma anchetei sociale demarată la solicitarea părții reclamate la domiciliul din actul de identitate al petentului rezultând că acesta deține o cotă parte din imobilul unde și-a declarat domiciliul.

28. De asemenea, Colegiul director reține faptul că petentul a beneficiat de serviciile sociale oferite de partea reclamantă în data de 29.08.2018, în conformitate cu Regulamentul de Organizare și Funcționare al centrului și cu prevederile art. 57 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011 [*“Serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost au drept scop asigurarea de găzduire pe perioadă determinată, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de reinserție sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.”*], petentul refuzând instituționalizarea pe o perioadă de 5 zile și solicitând în schimb o locuință în regim de închiriere pe o perioadă de o lună.

29. În consecință, din analiza petiției și a înscrisurilor aflate la dosar, Colegiul director constată că în situația redată, între criteriu indicat de către petent (apartenență la o categorie socială) și posibilele fapte de discriminare sesizate legate de refuzul acordării de servicii sociale, nu poate fi reținut un raport de cauzalitate potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu

modificările și completările ulterioare, republicată; lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și presupusa faptă de discriminare;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Motivat/redactat: I.D./S.M.D.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.